

[Duborg.]

langt under 7 Milliarder og sandsynligvis under 6 Milliarder Kr.

Men enten den nu bliver 6 eller 7 Milliarder, bliver det faktiske dog dette, at der rundt regnet skal svares ca. 2 pCt. aarlig i Gennemsnit af Formuen, uden Hensyn til Formuens Størrelse. Det er jo en Formueafgift af en saa uhyre Størrelse, at det faktisk er en Formuekonfiskation. Og som jeg ogsaa havde Lejlighed til at udrede sidst, er det kun den øjeblikkelige Beskatning, der her maales. Den vil stige Aar for Aar, idet den en Gang konstaterede Formuemasse vil være svindende paa Grund af Uheld og paa Grund af stort Forbrug og af mange andre Aarsager, og det jo kun er den Formuemasse, der er til Stede ved Lovens Vedtagelse, der kommer i Betragtning. Derfor er det slet ikke nogen Overdrivelse at sige, at i Løbet af en Aarrække vil denne Formuebeskatning stige saa stærkt, at der i Virkeligheden bliver Tale om, at man konfiskerer hele denne Formuemasse.

Saa vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen med Hensyn til Vurderingen — jeg spurgte i mit første Foredrag om det samme: Hvilken Maalestok skal man gaa ud fra ved Vurderingen, naar der ingen Handelspris foreligger? Der kan jo ingen Handelspris være, naar alle Ejendomme er Statsejendomme, og hvilken Maalestok skal Vurderingsmændene saa gaa ud fra? Jeg formoder, og det maa enhver formode, som har læst Lovforslaget og de Bemærkninger, der staar om Skovenes Vurdering, at man skal gaa ud fra Normaludbyttet i Landejendomme, og derfor vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Er det Meningen, at man skal gaa ud fra Normaludbyttet i Landejendomme, for saa maa det ærede Medlem være klar over, at saa bliver Udbyttet af hele dette Skattesystem svingende, i en ganske overordentlig Grad, saa vil det bl. a. have til Følge, at i den økonomiske Krise, vi nu er inde i, naar vi er nede paa en Forrentningsevne af Nul, bliver der ingen Indtægt hverken for Stat eller Kommune, og der er intet til Hinder for, at det vil kunne blive staaende derved i flere Aar. Er det Forslagsstillernes Mening, at saa skal der intet betales, eller er det Forslagsstillernes Mening, at der desuagtet skal betales, som om der ingen Prisnedgang havde været?

Jeg synes, det er paakrævet at faa disse overordentlig vigtige Spørgsmaal besvaret, thi deri, at det ærede Medlem ikke kan give et tilfredsstillende Svar herpaa, har vi et Bevis — et af mange Beviser paa, at Forslaget i sig selv er en fuldkommen Umulighed.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen skildrede i Gaar for det høje Ting, hvilke udmærkede Arbejdsmuligheder han og hans Parti har i de Egne, som jeg har den Ære at repræsentere her i Rigsdagen. Nu tvivler jeg ikke paa, at det ærede Medlem savner Evnen til at foretage en rigtig Vurdering i saa Henseende. Men jeg kan naturligvis kun udtale min Tilfredshed med, at det ærede Medlem har stillet i Udsigt, at vi kan faa Lejlighed til at undersøge Stillingen til disse Spørgsmaal paa et Møde, i hvilket han og jeg deltager, og hvor vi redegør for vor Opfattelse. Men saa haaber jeg rigtignok ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen vil optræde anderledes, end han har gjort det under denne Forhandling her paa Rigsdagen, thi den har jo aldeles ikke afklaret et eneste af de Problemer, som gennem Retsforbundets her foreliggende Forslag og gennem Partiets Program er blevet rejst, ikke et eneste.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har jo aldeles ikke indladt sig paa hele den Række af saglige Problemer, som denne Forhandling har rejst. Han har holdt sig til en Række mystiske Almindeligheder, indhyllet sig i et Taagesløv og kun traadt frem i nogenlunde Klarhed, naar Opgaven var den at kritisere andre Partier ved Fremdragelse af muligt begaaede Fejl i svundne Tider. Men dette klarer aldeles ikke Sagen, og det begrundes aldeles ikke Retsforbundets Krav om og Forslag om en økonomisk, administrativ og kulturel Revolution i det danske Samfund. Hvis det ærede Medlem møder til saadanne Oplysningsmøder ude i Landet, forsynet med et tilsvarende Oplysningsmateriale, hvilende paa en lige saa sikker Grund, som Tilfældet har været under Forhandlingen her i det høje Folketing, ja, saa er saadanne Møder i Virkeligheden ganske overflødige, i hvert Tilfælde som Lysbringere over denne Sag.

Det ærede Medlem bebrejdede mig i Gaar, at jeg havde sagt, hvad han